

Fakta om hamnen i Vejbystrand

Första hamnen

De tidigaste tecknen på en hamn i Vejby är från den 17 mars 1872 då en skrivelse lästes upp från predikstolen och därefter blev inskriven i Domboken i Bjäre härad.

Handlingen är en överenskommelse inom Vejby Fiskares broförening om att påbygga och reparera båthamnen och den reglerar hur man gemensamt ska göra dagsverken och vad man ska betala om man inte kan delta.

Hur denna hamn såg ut finns inte beskrivet. Kanske var den inledningen till det hamnbygge som startade ett decennium senare.

1881 kom 30 fiskare i Vejbystrand överens om att bygga en fiskehamn. De lånade 1000 kronor till material, men allt arbete gjorde de själva mot en ersättning på 1 krona per arbetsdag.

Det finns förteckningar över alla inkomster och utgifter i hamnbygget. Det är inte utan att man studsar till när man läser räkenskaperna och bland uppgifterna om utgifter hittar en massa brännvin bland alla inköp av linor, garn, spik etc. För t ex 1886 ser utgifterna ut så här;

En järnspole till stenbösen	0,18
Jernskenar till broen	4,50
8 stycken stora spi	0,17
en kanna Brännvin	1,85
en dito dito	1,85
en dito dito	1,90
en halv kanna dito	0,95

...och så vidare. En kanna brännvin kostade alltså 1,85 – att jämföra med daglönen på 1 krona.

Tre stora segelfiskebåtar köptes, motorer fanns ju inte då, och båtarna hade en besättning på 17 man. De fiskade mest ute i Kattegatt, men de hade också en rad småbåtar för fiske i hamnens närhet.

Ibland rasade stenarna i hamnen ner av stormar, men fiskarna lyfte tillbaka dem och hamnen hölls i ordning fram till 1905. Då avstannade fisket, kanske mest för att sillen tröt, och två av båtarna såldes. Den enda stora båt som fanns kvar hette Biet, ägt av ortens handlare Janne Johansson. Men den drogs upp på land och låg kvar där år efter år, samtidigt som hamnen förföll allt mer.

1912 började fisken komma tillbaka och Janne Johansson gav sig tillsammans med några andra på ett nytt försök. Nu hade han satt motor i sin båt och försöket gav bra utdelning. De kom hem med 200 valar sill! En val är 4 tjog, dvs 80 sillar – och så slängde man med en eller ett par extra...

Vid det här laget var däremot all fiskeutrustning gammal och näten sköra av ålder och fiskarna bestämde sig för att investera i nya redskap. En investering som gav god utdelning redan året därpå. 1913 drog de in 100-300 valar sill varje dag och de behövde inte ens ge sig ut i Kattegatt – fisken fanns i Skälderviken. De fick 1 krona per val, så det var goda inkomster!